

תמצית הפרשה

פרשת פנחס

לאחר שחטאו ישראל בבנות מואב כפי עצת בלעם ואנשי מדין, ציווה הקב"ה לנקום נקמתו במדין (ולא במואב, מפני שהם עשו זאת מחמת פרדם מישראל, ומפני שעתידים לצאת מהם רות המואביה ונעמה העמונית. רש"י ל"א ב'), וכן למנות מחדש את בני ישראל, וכיצד יחלקו את הארץ אליה הם עומדים להכנס בקרוב, וכן הקב"ה מינה את יהושע במקום משה רבינו. בנוסף ציווה הקב"ה על קרבנות מוספי המועדים, ורש"י (כ"ח ב') מביא מהמדרש שכאשר ביקש משה רבינו למנות איש על העדה, אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש ממני מנהיג לבני, צוה את בני עלי שיכבדוני בהבאת הקרבנות ולא ימרדו בי להקריבם לאלוהי ניכר.

פנחס קיבל בשכרו ברית כהונת עולם.

הקב"ה ציווה לצרור ולהכות את המדיינים על שהחטיאו את ישראל.

מנין בני ישראל - בני ישראל נימנו בערבות מואב כל זכר מבן עשרים ומעלה, ומניינם הכולל היה 601730, שבט לוי נמנה בנפרד מגיל חודש, ומספרם היה 23000, במנין זה לא היה איש מאלו שנספרו במנין הקודם, כיון שכולם מתו במדבר, חוץ מכלב ויהושע.

חלוקת הארץ - הקב"ה אמר למשה שחלוקת הארץ תהיה לפי גודל כל שבט וע"פ גורל.

טענת בנות צלפחד ודיני ירושה - חמשת בנות צלפחד אמרו שאביהם מת ואין להם אחים וביקשו את אחוזת אביהם, הקב"ה אמר שהם יקבלו, וכן יהיה בכל ירושה שאם אין בן הבת יורשת, ואח"כ אחי אביו ואח"כ שארו.

מינוי יהושע - הקב"ה אומר למשה שהוא לא יכנס לארץ בגלל חטא מי מריבה, ויעלה להר העברים ויראה את הארץ ואח"כ ימות, משה מבקש מהקב"ה שימנה במקומו איש על העדה, הקב"ה אומר לו שימנה את יהושע.

קרבנות המועדים

בכל יום כולל ימי המועדים מקריבים כבש בבוקר וכבש בין הערבים.

בשבת מקריבים ב' כבשים נוספים לעולה.

בראש חודש וכן בז' ימי הפסח וביום הביכורים מקריבים ב' פרים איל אחד וז' כבשים ושעיר לחטאת.

בראש השנה וביום הכיפורים מקריבים פר איל ז' כבשים ושעיר לחטאת.

בסוכות מקריבים ב' אילים וי"ד כבשים ושעיר לחטאת, ביום הראשון של סוכות מקריבים י"ג פרים, ובכל יום פוחתים פר אחד.

בשמיני עצרת מקריבים פר איל וז' כבשים ושעיר לחטאת.

מנחה ונסכים - כל קרבן טעון מנחה ונסכים, המנחה היא שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל ועשרון אחד לכבש, והמנחה נבללת בשמן, הנסכים הם חצי הין לפר שלישית הין לאיל ורביעית לכבש.

ימי מקרא קודש - בפסח היום הראשון והשביעי, יום הביכורים, בר"ה וביוה"כ, ביום הראשון של סוכות, ובשמיני עצרת.

הפטרה

הפטרה זו היא הראשונה מ'תלת דפורענותא' ומובאת בה נבואת ירמיהו בה מוזהרים ישראל מפני החורבן. הפטרה זו מופיעה לאחר פרשת מטות, והיא נקראת בדרך כלל בפרשת פנחס, אא"כ פרשת פנחס נקראת לפני י"ז בתמוז.

מאורעות התקופה - ירמיהו הנביא מכונה 'נביא החורבן' מפני שהוא התנבא על חורבן בית המקדש, ירמיהו החל להתנבא בימי המלך יאשיהו, וכן התנבא בימי בניו יהויקים וצדקיהו שמלכו תחת אביהם, אז גלו ישראל ונחרב בית המקדש, כמו שנתנבא ירמיהו.

ההפטרה - הקב"ה אמר לירמיהו שעוד לפני לידתו היה מוכן לנבואה, ירמיהו אמר שאינו ראוי לנבואה, והקב"ה אמר לו שהוא כן ראוי, ונתן לו סימן על נתינת הנבואה בפיו, ועל כך שהוא שוקד על הפרענות, ועל כך שמצפון תיפתח הרעה, ואמר לו שהוא ישמור עליו ושלא יפחד לומר נבואתו, ושיאמר לישראל שהוא זוכר להם מה שהלכו אחריו במדבר, והם בעיניו כתרומה, וכל המריעים להם תבוא עליהם רעה.